

Για μια ακόμη φορά βρισκόμαστε μάρτυρες μια τεράστιας απώλειας μεγάλων δασικών εκτάσεων της χώρας και αντίστοιχες καταστροφικές επιπτώσεις στις αγροτικές καλλιέργειες και στον αστικό χώρο, συμπεριλαμβανομένων κατοικιών και επιχειρήσεων περισσότερων από κάθε άλλη φορά, με χαμηλό ως μέτριο κατά θέσεις άνεμο.

Είναι γεγονός ότι ως μεσογειακή χώρα οφείλαμε να έχουμε συνειδητοποιήσει ότι οι πυρκαγιές είναι συνδεδεμένες με τις κλιματικές συνθήκες καθώς και με τους τύπους βλάστησης της χώρας. Κατά συνέπεια ο μόνιμος αντιπυρικός μας σχεδιασμός θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη του τρία σκέλη: Την πρόληψη, την καταστολή και την αποκατάσταση.

Στο πρώτο σκέλος, **της πρόληψης**, εμπλέκονται κυρίως οι Δασικές Υπηρεσίες, οι οποίες έχουν αποδεκατιστεί σε προσωπικό και παρά τις υποσχέσεις εδώ και μια δεκαετία δεν έχει γίνει καμία πρόσληψη δασικών υπαλλήλων, πλην εποχικού προσωπικού την περίοδο 2017-2018. Οι περισσότερες δασωμένες εκτάσεις είναι εκτός διαχείρισης επί αρκετές δεκαετίες. Είναι λυπηρό μια ακμαία Δασική Υπηρεσία που στο παρελθόν έπαιξε έναν σημαντικό ρόλο για την ανασυγκρότηση της ρημαγμένης υπαίθρου και της προστασίας της δημόσιας περιουσίας, να εγκαταλείπεται στο βωμό μιας στρεβλής ανάπτυξης.

Στο δεύτερο σκέλος, **της δασοπυρόσβεσης**, δεν έχουν γίνει σοβαρά βήματα οργάνωσης και επιτελικού σχεδιασμού για την αντιμετώπιση των φαινομένων πυρκαγιών. Το βασικό και τραγικό λάθος της απόφασης μεταφοράς της δασοπυρόσβεσης στην πυροσβεστική υπηρεσία, πριν 23 χρόνια, είχε ως αποτέλεσμα τις τραγικές κατά περιόδους καταστροφές (1998, 2007, 2009, 2018) και τις απώλειες ανθρώπινων ζωών. Η αντιμετώπιση περιστατικών πυρκαγιών, απαιτεί μια οργανωμένη κεντρικά επιτελική υπηρεσία, η οποία να έχει σαφή εικόνα των εξελίξεων στο χώρο, λεπτομερή ενημέρωση για τις τοπικές μετεωρολογικές συνθήκες και της διαθεσιμότητας των μέσων. Από τη μέχρι στιγμής εμπειρία δεν φαίνεται να υπάρχει κάποιος αποτελεσματικός μηχανισμός αντιμετώπισης των περιστατικών. Όταν δεν επεμβαίνεις στην αρχή της κατάσβεσης στο δάσος και ιδιαίτερα στα σημεία που έχεις ύφεση, αλλά μόνο δίπλα στους δρόμους, χωρίς να περιφρουρείς για αναζωπυρώσεις, περιμένοντας μόνο από τα εναέρια μέσα να δράσουν, το μέγεθος της καταστροφής αυξάνεται επικίνδυνα.

Στο τρίτο σκέλος, **της αποκατάστασης**, εμπλέκονται πολλές υπηρεσίες γιατί στην ουσία αναφερόμαστε σε ανασυγκρότηση όλων των κατεστραμμένων υποδομών. Όσον αφορά τον δασικό χώρο το πρώτο μέλημα, είναι να γίνουν όλες οι απαραίτητες μελέτες και δράσεις σταθεροποίησης των ευδιάβρωτων εδαφών, ώστε να μην έχουμε απώλεια εδάφους. Το εάν στη συνέχεια θα πρέπει να προβούμε σε αναδάσωση, αυτό θα εξαρτηθεί από την εκτίμηση της φυσικής αναγέννησης. Συνήθως δεν χρειάζεται να κάνουμε επεμβάσεις. Όταν όμως αυτό κριθεί απαραίτητο θα πρέπει να υπάρχει διαθέσιμο φυτευτικό υλικό. Τα τελευταία χρόνια τα κρατικά φυτώρια στην ουσία δεν λειτουργούν, παράγουν ελάχιστες ποσότητες φυτών και δεν καλύπτουν στο ελάχιστο τις σύγχρονες επιστημονικές προδιαγραφές προελεύσεων και τρόπου συλλογής, αποθήκευσης, διαλογής, εκτίμησης φυτρωτικότητας και δημιουργίας νέων φυταρίων προς διάθεση. Χωρίς λοιπόν οργανωμένα φυτώρια, με ανύπαρκτο προσωπικό και υποδομές δεν είναι δυνατόν να συζητούμε για αναδασώσεις, έστω και εθελοντικές.

Μετά τα τραγικά γεγονότα που βρίσκονται σε εξέλιξη, θεωρούμε ότι πρέπει να ανατραπούν όλες οι στρεβλές αντιλήψεις και πολιτικές επιλογές, που μας οδήγησαν στα ζοφερά γεγονότα που βιώνουμε. Και ας μην επαναπαυόμαστε σε χρονιές ήπιες που ενδεχόμενα θα ακολουθήσουν. Η εμπειρία μας λέει ότι μια χρονιά πετυχημένης δασοπυρόσβεσης, υπονομεύει τις επόμενες. Κάθε εφησυχασμός είναι εξαιρετικά επικίνδυνος. **Καλούμε το ΓΕΩΤΕΕ** με την επιστημονική γνώση που διαθέτει, μαζί με τους επιστημονικούς συλλόγους των δασολόγων, να συμμετέχει σε μια μεγάλη πολιτική και κοινωνική πρωτοβουλία με σκοπό την οργάνωση των Δασικών Υπηρεσιών και την ανάπτυξη-περιφρούρηση του δασικού και αστικού χώρου προς όφελος των ανθρώπων και του περιβάλλοντος.